Журавель і чапля — варіант 2

Жили-були журавель та чапля, збудували собі по краях болота хатинки.
Журавлеві здалося нудно жити одному, і задумав він одружитися.
— Давай піду свататися до чаплі!
Пішов журавель — тяп-тяп! Сім верст болото місив, приходить і каже:
— Удома чапля?
— Удома.
— Виходь за мене заміж.
— Ні, журавле, не піду за тебе заміж, у тебе ноги довгі, плаття коротке, годувати дружину нічим. Геть звідси, довготелесий!
Журавель, як ні солоно хлебтав, пішов додому. Чапля після передумала і сказала:
— Ніж жити одній, краще піду заміж за журавля.
Приходить до журавля і каже:
— Журавле, візьми мене заміж!
— Ні, чапле, мені тебе не треба! Не хочу одружуватися, не візьму тебе заміж. Забирайся!
Чапля заплакала від сорому й повернулася назад.
Журавель передумав і сказав:
— Даремно не взяв за себе чаплю: адже одному-то нудно. Піду тепер і візьму її заміж.
Приходить і каже:
— Чапле, я задумав на тобі одружитися; йди за мене.
— Ні, довготелесий, не піду за тебе заміж!
Пішов журавель додому. Тут чапля передумала:
— Навіщо відмовила такому молодцю: одній-то жити невесело, краще за журавля піду!
Приходить свататися, а журавель не хоче. Отак-то й ходять вони й досі один до одного свататися, та ніяк не одружаться.